

[Jørgen Jensen]

med denne debat var, når man til sidst drog ØD ind i diskussionen og i og for sig prøvede at bruge dette som et bevis på, at også på dette område stilede regeringen imod ØD. Det sagde for mig noget om, hvad den diskussion skulle bruges til. Jeg skal derfor bare slutte med at sige, at vi kan ikke stemme for det dagsordensforslag, der er fremsat.

Bolvig (RV):

Denne forespørgsel er baseret på et rent postulat. I hr. Askjær Jørgensens forespørgsel antydes det, at miljøministeren har en rent satanisk lyst til at kaste folk ud i arbejdsløshed, når der skal træffes afgørelser om virksomheders beståen ud fra miljøhensyn. Kan hr. Askjær Jørgensen eller ministeren oplyse, hvor mange bestående virksomheder der har måttet lukke på grund af miljøministeriets indsats?

Ministeren har naturligvis ganske ret i sine bemærkninger om, at der i miljømæssig henseende skal foretages og bliver foretaget omhyggelige afvejninger af både økonomisk og beskæftigelsesmæssig art, inden der træffes afgørelser om virksomheders fortsatte dispositioner. At hensyn til beskæftigelsen især i disse år spiller en stor rolle, er åbenbart for alle, eller jeg bør vel egentlig sige næsten alle. Administrationen af miljøbeskyttelsesloven er i høj grad lagt ud til de enkelte kommuner og amter, hvilket i sig selv borger for, at de beskæftigelsesmæssige og økonomiske interesser nok skal blive tilgodeset. Hvis ikke, har man hele to ankeinstanser.

Vi er i Danmark efter min mening kommet alt for sent i gang med opbygningen af en miljøstyrelse. At vi i starten begår fejl, er vel uundgåeligt, men i det store og hele er der tilfredshed med de bestemmelser og retningslinjer, der er udstukket. Dette fremgik klart af de netop gennemførte beskudne ændringer af miljøbeskyttelsesloven. Hr. Askjær Jørgensen ved jo godt, at der ydes statsstøtte til de virksomheder, der grundet miljøloven har fået pålagt særlig tyngende udgifter.

Den industrialiserede verden ødelægger miljøet, hvis ikke der skrives ind. Gang på gang overraskes vi over, hvor følsom naturen er over for det moderne menneskes aktiviteter; Ruhrdistriktet og the Midlands i England forpester luften, ikke kun i lokalområderne, men i hele det nordlige Europa.

Vandløb og søer tilsvines, giftkatastrofer er hverdagshændelser, et effektivt jordbrugspesticideforbrug ændrer den økologiske balance, og takket være f. eks. den rige verdens rovdrift på træ i u-landene formindskes den iltproducerende regnskov; eksemplerne er desværre mange. Eksperter og ikke kun dommedagsprædikanter forudser klimaændringer med katastrofale følger for menneskeheden, så der er al mulig grund til at blive sig disse problemer bevidst. Hvis vi i det hele taget kommer til at opleve morgendagens samfund – man kan tvivle, når man ser den tiltagende våbenforurening – er det pinenødvendigt, at vi beskytter vort miljø. Jeg er glad for, at ministeren ikke lader sig påvirke af opfordringer til at lade kræfternes frie spil råde. Økonomiske hensyn må undertiden vige for hensynet til vort miljø. Vi må kunne overlade vore efterkommere, der skal leve i et fritids-samfund, et smukt og rent land.

Jeg kan ikke dele fremskridtspartiets forargelse og, synes jeg, dårligt dokumenterede påstande, men jeg vil gerne henstille til ministeren at sørge for, at de forskellige miljøsa-ger afgøres langt, langt hurtigere, end det er tilfældet. Den nye miljøadministration har efterhånden trådt sine børnesko og må nu være i stand til hurtigt at kunne træffe en afgørelse.

Det eneste område, hvor jeg finder at beskæftigelsen kan lide under miljøministeriets gøren og laden, er den for sendrægtige administration og de ofte næsten latterlige restriktioner, man pålægger f. eks. små næringsdrivende. Jeg føler mig overbevist om, at ministeren er klar over disse forhold og er i besiddelse af vilje til at få dem rettet.

Hvis vi blev foregangsmænd inden for miljøområdet, er jeg som hr. Gert Petersen overbevist om, at det vil kunne danne grundlag for en indbringende industri med stor beskæftigelse. Dette argument må dog i hvert fald tælle for hr. Askjær Jørgensen og andre kritikere.

Det fremgår vist klart af mine bemærkninger, at vi ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag.

Ib Christensen (DR):

Såvel i formuleringen af denne forespørgsel som i dagsordenen fra fremskridtspartiet ligger der en anklage, som vi på ingen måde